

læse et andet stykke op fra den redegørelse, som kom fra Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor. Det hedder:

Til trods for at uran ikke har nogen civil anvendelse i Irak (kernekraft), har landet alligevel forsøgt at skaffe sig stoffet fra Afrika.

Er det noget, som statsministeren kan genkende var noget, der stod i udtalelsen fra Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor? Kan statsministeren bekræfte, om det var den samme vurdering, der lå fra efterretningstjenesten, nemlig at Irak havde forsøgt at skaffe sig atommateriale til at kunne lave atomvåben, og hvad mener statsministeren om den vurdering i dag?

Det er relativt simple spørgsmål. Jeg er sikker på, at statsministeren nu for tredje gang vil læse det notat op, han har fået fra FE eller fra sine embedsmænd, men kunne statsministeren ikke udover det også svare på de spørgsmål, jeg her har stillet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har svaret, og jeg kan ikke tilføje mere. Hvis hr. Søren Søndergaard ønsker at diskutere notater fra Udenrigsministeriet, så synes jeg, hr. Søren Søndergaard skulle stille spørgsmål til udenrigsministeren.

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvnald som medspørger.

Villy Søvnald (SF):
Det er ærgerligt, at statsministeren, når statsministeren nu har chancen for at besvare de ikke-besvarede spørgsmål, allerede her ved starten er kørt fast i en rille, hvor det, uanset hvad man spørger om, så bliver gentaget det samme. Derfor vil jeg prøve et nyt spørgsmål, og jeg håber, at statsministeren dermed bringes ud af rillen.

Hvis man læser den gamle Forsvarskommissionens betænkning, som jo er et offentligt dokument og derfor kan diskuteres, så siger den i 1998, at der ingen sikre oplysninger er om operative masseødelæggelsesvåben.

Det siger man i Forsvarskommissionens betænkning. Hvordan kan det så være, at statsministeren i modstrid med efterretningstjenestens oplysninger til Jyllands-Posten om masseødelæggelsesvåben udtaler, at det ikke er noget, vi tror, det er noget, vi ved?

Hvad er det for en glidning, og hvor har statsministeren hentet de informationer fra, som altså er i lodret modstrid med, hvad den danske efterretningstjeneste siger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg er utrolig glad for at få lejlighed til at præcisere, hvad det rent faktisk var, jeg sagde til Jyllands-Posten, for nu er det citat blevet skamredet på det grusomste, og det er faktisk godt at få lejlighed til at sætte tingene på plads.

Hr. Villy Søvnald begår samme fejl, som så mange andre har gjort, nemlig kun at tage en del af citatet, ikke at tage det hele og ikke tage i det sin sammenhæng, for det, jeg sagde, var, at det, alle ved, og det er ikke noget, vi tror, vi ved det, er, at Saddam Hussein har haft masseødelæggelsesvåben; det, vi ved, er, at han har brugt dem, oven i købet mod sit eget folk; og det, vi ved, er, at han ikke har villet afregne over for FN, han har ikke villet fortælle, hvad han har gjort ved dem, og derfor var det jo nærliggende at tro, at han stadig måtte have dem.

Det var jeg jo ikke den eneste der sagde. Det har FN's Sikkerhedsråd jo faktisk enstemmigt fastslået ved at sige: Iraks manglende overholdelse af eller krænkelse af sikkerhedsrådsresolutioner og spredning af masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Det var jo ikke bare noget, jeg sagde.

Villy Søvnald (SF):
Jeg synes, statsministeren fuldstændig undlader at svare på spørgsmålet igen ved at vende tilbage til en situation, vi jo alle sammen kender, nemlig Saddams Husseins krig mod kurderne og krig mod Iran, som jeg tror alle deler fordømmelsen af.

Det er ikke det, der er interessant; det interessante er vurderingen, når man går i krig. Der får man altså efterretningsoplysninger, der siger – både den gamle forsvarskommissionens betænkning og også de oplysninger, der er lækket, som jeg forstår at statsministeren ikke vil kommentere – at billedet slet ikke var sådan. Det, statsministeren gjorde sig skyldig i, var at overdramatisere de her meldinger i et omfang, der var med til at forberede den danske befolkning på at gå i krig, både i forhold til argumentet »det er ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved«, og også i statsministerens argument om skyer, der kunne drive ind over de europæiske byer.

Jeg vil så bare spørge statsministeren: Fortryder statsministeren, at han kom til at vildlede Folketinget og befolkningen ved at overdramati-